

ИВАН ВАЗОВ
ЯМБИ

chitanka.info

Il viendra, le fer rouge de l'histoire!

V. Hugo

I

*И пак позорът има тържеството,
лучата в кал, лъжата е на трон.
Понятъето за злото и доброто
изгубено под наший небосклон!*

*Вълни от бяс, веевици от страсти,
рой диви честолюбья разярен!
Забрава, слепота! С трева зарасте
веч паметта на вчерашния ден...*

*Вражди стихийни, зла полуда! Мракът
забуля ямата, под нас що зей!
О, родино, какви ли дни те чакат?
Какво ли бъдеще се тебе сей!*

II

*На кой ни вихърът изкарва бряг?
В кои скали талазите ни хакат?
Народния кораб отива в мракът:
с опасни урагани в бой е пак.*

*Пак блясъци, борби разсвирепели!
Сърцето свива се, смутений ум
не чува глас надежден в бесний шум*

на толкоз апетити повилнели...

*Къде отиваме, кажете вий,
що бурний смут раздухвате злорадно?
О, знайте вий, що гоните тъй жадно —
но ти, народе... Бог да те закрий!*

III

*Земя на потреси, на смутове и бури,
на чеда, майко, вечно неразбрани,
нещастна плячко на враждебни фурий —
кога за теб ден мирен ще настане?*

*Арена грозна на борба всегдашна!
Талаз талаз ти води в мрака черни,
и труса — нов трус. Неизвестност страшна
в ноцта оправя твоя ход неверни.*

*Що станаха мамливите надежди
за мир, за плодотворен труд, за радост?
Пак в ялови борби изтрита младост!
Пак бъдеце настръхнало в примеждий!*

IV

*Що виждам? Вратоломия ужасни!
Идеи, знамена, принципи в тиня!
От мръсний вихър всичко светло гасне,
гаврило стана всякоя светиня!*

*Ти, младо поколение, за чисти
примери жадно, отвърни си взора!*

*Историо, не давай свойте листи —
не вписвай в тях на тия дни позора!*

V

*Под бремето на ред измами скръбни,
под удара на разочарованья —
достигнах да изгубя вяра. Тръпне
душата ми от гняв, негодуванья.*

*Достигнах вяра да изгубя! — Не в доброто,
не в честността, не в правдата, а в тия,
що знамена им дигат, на челото
без срам, и калят ги със мръсотия!*

*Свободо! Истино! Вий, Идеали,
кога били сте повеч унизени?
Вий, божества, пред вашите пьедестали
ний веч не смейм да паднем на колене!*

*Не викайте, лъжци, витий коварни,
свештините не пипайте, млъкнете!
Ний вярваме в кумири лучезарни,
но вий, жреци, от тях се отстранете!*

VI

*„Френетически «ура» цепят
въздуха.“*

*(Из една
телеграма)*

„Ура! Ура!“... крещиме: „Да живей!“ —
И тоз, и оня, утре — друг — се равно...
На другий ден друг вятър ще завей
и ний ще ги в кал стъпчеме безславно.

„Ура! Ура!“... днес; утре — „Долу!“ Сган
ту люта, ту поклонница вдадлива...
Ура! На силният, кат беси, и тамян —
кога го бесят — пак „ура“ и „вива“!

Когато труп не сме — ний сме талаз
непостоян: кумирите мениме.
Днес бутнем тоз, друг дигаме завчас —
макар от кал — и пак „ура“ крещиме.

„Ура! Ура!“ гърми мегданът прашни,
и улици, и кръчмите пиени...
С „ура“ се подлости венчават страшни,
чела светливи и чела клеймени.

„Ура“ — безсмислен вик, вой на тълпата
пенлива, рев на дивота стихийна,
шум от кипеж на ямата помийна...
„Ура!“ О, долу на „урата“!

VII

Горчиво диша моя стих железни,
негодование жеже сърце ми:
страданья, опит страшен — безполезни
остаха, и уроците са неми

на нашата история нещастна.
Пак царството на егоизма груби!
На тоз кумир свирепи, ламя бясна,

лют минотавър, кой поглъща, губи

*такъв запас от воли, ум и сили —
ний жертваме народ, чест, съвест, право,
надежди лъскави, завети мили,
грядущето — вървим в нощта наздраво.*

*Какво ще стане — безразлично нам е!
Безвестност черна на врата ни тропа...
И сякаш аз чета на всяко знаме
тез думи тайни: „Подир мен — потона!“*

VIII

*„Да се не плашим: тоз порой ще мине
от мерзости, безумства и полуда;
след бурний бяс ще светне свода сини“ —
тъй думах си — страха за да прокуда.*

*Тъй думах си — тъй мислех си от време.
Веч цяло поколение порасна,
години гънат ме под свойто бреме —
а аз — с таз вяра лъжа се прекрасна.*

*„Тоз шум живот е, тез борби са
напредък, и преход е туй кипенъе!
Съдбите на народите едни са!“ —
тешах се ази. Грубо заслепленъе!*

*Ний носиме плода на страшно семе:
пороци, гнилот, язви страховити!
Ний веч сме старо, изхабено племе —
едвам излезнали из пелените!*

София, 1895

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.